

Sygn. akt: I C 197/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2010 roku

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Krajewska
Protokolant:	M. G.

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2010 roku w Lubinie sprawy

z powództwa **P. K.**

przeciwko **T. M.**

o **zadośćuczynienie**

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn.akt IC 197/10

UZASADNIENIE

Powód, P. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego, T. M. kwoty 5.100 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę spowodowaną pobicie powoda przez pozwanego w dniu 1 lutego 2009r. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów sądowych według norm przepisanych, w tym kwoty 1.200 zł tytułem zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w dniu 1 lutego 2009r. w lokalu „Alf” w P. pozwany działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. oraz inną nieustaloną osobą dokonał pobicia powoda, powodując tym u powoda obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka twarzoczaszki, szyi i grzbietu, podbiegnięcia krwawego biodra prawego, skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej 7 dni. Za powyższe pobicie pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie na karę grzywny w sprawie sygn.akt VIK 454/09. Następstwem pobicia powoda przez pozwanego była znaczna krzywda fizyczna, gdyż obrażenia ciała jakich doznał powód spowodowały silne, uciążliwe bóle trwające ponad 10 dni, a także krzywda psychiczna spowodowana poniżeniem powoda w oczach klientów, którzy przebywali w trakcie pobicia w lokalu powoda. Wezwanie do zapłaty z dnia 2 kwietnia 2010r. nie przyniosło rezultatu. Z tych względów w ocenie powoda pozew był w pełni zasadny.

W odpowiedzi na pozew pozwany, T. M. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że z akt pozwany został skazany za pobicie wspólnie i w porozumieniu z M. G. i inną nieustaloną osobą powoda, P. K. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie

wydanym w sprawie sygn.akt VIK 454/09. Sprawca pobicia M. G. został skazany za ten sam czyn prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie w sprawie sygn.akt VIK 449/09. Z materiału dowodowego zebranego w sprawach karnych wynikało, że udział pozwanego w incydencie był marginalny, a jego zachowanie zmierzało do rozdzielenia osób bijących się. W sprawie karnej toczącej się przeciwko M. G. orzeczono na rzecz pokrzywdzonego, P. K. nawiązkę w kwocie 400 zł. Nadto, ugodą z dnia 28 kwietnia 201r. M. G. zobowiązał się zapłacić powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.500 zł. Pozwany i M. G. odpowiadali za szkodę solidarnie. Dlatego, pozwany podniósł, że orzeczona nawiązka i suma 2.500 zł którą zgodził się zapłacić na rzecz powoda M. G. wyczerpywały w całości roszczenia powoda tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę spowodowaną pobiciem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 22 czerwca 2009r. wydanym w sprawie sygn.akt VIK 449/09 M. G. został uznany za winnego czynu z art. 158§ 1 kk polegającego na pobiciu w dniu 1 lutego 2009r. w P., wspólnie i w porozumieniu z pozwanym, T. M. i inną nieustaloną osobą powoda, P. K., poprzez zadawanie powodowi uderzeń rękoma po głowie i kopnięcia nogami po całym ciele, narażając powoda na wystąpienie skutku określonego w art.157§1 kk i powodując w ten sposób obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka twarzoczaszki, szyi i grzbietu, podbiegnięcia krwawe biodra prawego, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres

poniżej dni siedmiu. W w/w wyroku Sąd na podstawie art.46§2 kk w zw. z art.39 pkt 6 kk orzekł wobec M. G. nawiązkę na rzecz powoda, P. K. w kwocie 400 zł.

DOWÓD: akta sprawy Sądu Rejonowego w Lubinie sygn.akt VIK 449/09.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 7 grudnia 2009r. wydanym w sprawie sygn.akt VIK 454/09 pozwany, T. M. został uznany za winnego czynu z art.158§1 kk polegającego na pobiciu w dniu 1 lutego 2009r. w P., wspólnie i w porozumieniu z M. G. i inną nieustaloną osobą powoda, P. K., poprzez zadawanie powodowi uderzeń rękoma po głowie i kopnięcia nogami po całym ciele, narażając powoda na wystąpienie skutku określonego w art.157§1 kk i powodując w ten sposób obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka twarzoczaszki, szyi i grzbietu, podbiegnięcia krwawe biodra prawego, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu.

DOWÓD: akta sprawy Sądu Rejonowego w Lubinie sygn.akt VIK 454/09.

Pozwem z dnia 16 marca 2010r. wniesionym w sprawie Sądu Rejonowego w Lubinie sygn.akt IC 171/10 powód, P. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od M. G. kwoty 5.100 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę spowodowaną pobiciem powoda w dniu 1 lutego 2009r.

Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Lubinie w sprawie sygn.akt IC 171/10 powód, P. K. zawarł ugodę z M. G., który zobowiązał się zapłacić powodowi kwotę 2.500 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę z dnia 1 lutego 2009r. w terminie do dnia 30 maja 2010r., na co powodów wyraził zgodę i strony ugody zgodnie oświadczyły, że w/w kwota zadośćuczynienia wyczerpywała w całości ich wzajemne roszczenia związane ze zdarzeniem z dnia 1 lutego 2009r.

W związku z zawarciem ugody w/w postępowanie cywilne zostało umorzone.

DOWÓD: akta sprawy Sądu Rejonowego w Lubinie sygn.akt IC 171/10.

Po zawarciu ugody w sprawie sygn.akt IC 171/10 M. G. uiścił na rzecz powoda, P. K. w całości ugodzoną kwotę zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę wraz z kosztami postępowania sądowego w łącznej kwocie 3.275,50 zł, jak też uiścił na rzecz powoda orzeczoną w postępowaniu karnym w sprawie sygn.akt VIK 449/09 nawiązkę w kwocie 400 zł.

DOWÓD: zeznania świadka M. G. k.32 akt.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie było zasadne, a przez to podlegało oddaleniu.

Okolicznością bezsporną między stronami był fakt pobicia przez pozwanego, T. M. działającego wspólnie i w porozumieniu z M. G. i inną nieustaloną osobą w dniu 1 lutego 2009r. w P. powoda, P. K. i spowodowania tym pobiciem u powoda licznych obrażeń ciała skutkujących rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu.

Powyzsza okoliczność została także stwierdzona prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Lubinie wydanymi w postępowaniach karnych w sprawach sygn.akt VIK 449/09 i sygn.akt VIK 454/09, w których to postępowaniach pozwany, T. M. i M. G. zostali uznani winnymi w/w przestępstwa pobicia powoda określonego dyspozycją art. 15 8 § 1 kk.

Zgodnie z art. 11 kpc, ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Dlatego też, z uwagi na powyższe, Sąd uznał w niniejszym postępowaniu, że pozwany, T. M. jako osoba prawomocnie skazana za czyn pobicia powoda, P. K. w dniu 1 lutego 2009r. ponosił odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki dla zdrowia powoda tego pobicia.

W ocenie Sądu nie miało przy tym żadnego znaczenia, wbrew twierdzeniom pozwanego, czy jego udziału w pobiciu był marginalny, czy też nie, gdyż wszyscy sprawcy w/w pobicia ponosili względem powoda odpowiedzialność odszkodowawczą.

Zgodnie bowiem z art.415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Wina pozwanego za zdarzenie z dnia 1 lutego 2009r. została już przesądzona prawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie sygn.akt VIK 454/09, a więc pozwany ponosił zgodnie z powyższym przepisem prawa odpowiedzialność za skutki pobicia wobec powoda.

Zgodnie także z art.445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Dlatego też powód posiadał uprawnienie do wystąpienia przeciwko pozwanemu o przyznanie odpowiedniej kwoty tytułem zadośćuczynienia za skutki dla zdrowia pobicia z dnia 1 lutego 2009r.

Pozwany jednakże, w ocenie Sądu skutecznie podniósł w odpowiedzi na pozew zarzut spełnienia w/w świadczenia z tytułu zadośćuczynienia powodowi za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 1 lutego 2009r.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 marca 1978r. sygn.akt IIICZP 14/78 cyt.: „ Osoby skazane za udział w pobiciu, w wyniku którego doszło do uszkodzenia ciała, odpowiadają względem poszkodowanego solidarnie za doznaną przez niego szkodę (art.441 k.c.) także wtedy, gdy sąd kamy przypisał w prawomocnym wyroku skazującym spowodowanie tego uszkodzenia tylko jednemu z uczestników pobicia.”.

Zgodnie z art.441 §1 kc, jeżeli kilka osób ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, ich odpowiedzialność jest solidarna.

Zgodnie także z art.366§ 1 kc, kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

Dlatego też, w ocenie Sądu skoro odpowiedzialność wszystkich sprawców pobicia powoda z dnia 1 lutego 2009r. była solidarna, powód posiadał uprawnienie do dochodzenia swych roszczeń związanych z zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę od wszystkich sprawców łącznie lub od każdego z nich z osobna, a spełnienie tego świadczenia przez jednego z nich, zwalniało pozostałych.

Powód w dniu 28 kwietnia 2010r. na rozprawie przed Sądem Rejonowym w Lubinie w sprawie sygn.akt IC 171/10 zawarł ugodę z jednym ze sprawców swego pobicia, dłużnikiem solidarnym, M. G.. Powód w tej ugodzie wyraził zgodę na wysokość zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę w związku z pobiciem z dnia 1 lutego 2009r. i w kwocie 2.500 zł, oświadczając, że ta kwota wyczerpuje w całości jego roszczenia wobec dłużnika solidarnego M. G..

Jak wynikało z zeznań świadka, M. G., po zawarciu powyższej ugody świadek ten, jako dłużnik solidarny powoda spełnił w/w świadczenie w całości.

Dlatego też, w ocenie Sądu powód skoro został już w całości zaspokojony przez jednego ze swych dłużników solidarnych, który zapłacił na jego rzecz ugodzoną kwotę zadośćuczynienia za krzywdę w całości, nie posiadał już uprawnień do dochodzenia dalszych roszczeń z tytułu zadośćuczynienia wobec pozostałych sprawców pobicia, w tym pozwanego, T. M..

Dlatego też Sąd uznał, że powód w całości został już zaspokojony z dochodzonych roszczeń w przedmiotowym postępowaniu przez M. G. i w związku z powyższym jego powództwo wniesione w niniejszej sprawie przeciwko pozwanemu, T. M. nie było już zasadne i podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie o zwrocie kosztów procesu jak w punkcie II sentencji niniejszego wyroku Sąd wydał w oparciu o art.98§1 i §3 kpc.